

KUR'AN-I SIRR-I İLÂHÎ

2. CİLT

ELL HACC
HÜSEYİN VEDAD

İstanbul

1432/2011

KUR'AN-I SIRR-I İLÂHÎ

ELL HACC
HÜSEYİN VEDAD

Editör: Şafak TUNÇ **Redakte/Tashih:** Hızır ERCAN

Baskı Tarihi: 1432 / 2011

İLETİŞİM

http://huvallahu.com

ellhuve@mynet.com
ellhuve@hotmail.com

Basım Yeri: Seçil Ofset Matbaacılık
ve Ambalaj Sanayi Ltd. Şti.

ISBN

978-605-87618-1-0 (tk)

978-605-87618-3-4 (2.c)

İ Ç İ N D E K İ L E R

NEML.....	1-14
KASAS.....	15-27
ANKEBÛT.....	28-36
RÛM.....	37-42
LOKMÂN.....	43- 48
SECDE.....	49-53
AHZÂB.....	54-56
SEBE.....	57-64
FÂTİR.....	65-69
YÂSÎN.....	70- 76
SÂFFÂT.....	77-80
SÂD.....	81-90
ZUMER.....	91-99
MU'MÎN.....	100-104
FUSSİLET.....	105-116
ŞÛRÂ.....	117-129
ZUHRÛF.....	130-139
DUHÂN.....	140-144
CÂSİYE.....	145-148
AHKÂF.....	149-151

MUHAMMED	152
FETİH	153-160
HUCURÂT	161-162
ZÂRIYÂT	163-164
TÛR	165-168
NECM	169-179
KAMER	180-181
RAHMÂN	182-184
VÂKIA	185-186
HADÎD	187-191
MUCÂDELE	192-193
HAŞR	194-197
SAFF	198-200
CUMA	201-202
MUNÂFIKÛN	203-204
TEGÂBUN	205-208
TALÂK	209-210
MULK	211-215
KALEM	216-220
HÂKKA	221-223
MEÂRİC	224-227
NÛH	228-232
CİNN	233-236

MUZZEMMİL	237-240
MUDESSİR	241-245
İNSÂN(DEHR)	246-247
MURSELÂT	248
NEBE	249-251
TEKVÎR	252-254
MUTAFFİFÎN	255
İNŞİKAK	256-257
BURÛC	258-261
TÂRIK	262-264
ALÂ	265-266
TÎN	267
ALÂK	268-269
KADİR	270-272
BEYYİNE	273-274
ZİLZÂL	275-276
ASR	277-279
KEVSER	280-281
NASR	282-283
İHLÂS	284-287
HÂTİME	288-290
LÛGATÇE	291-298
YAYIMLANMIŞ ESERLER	299-301

NEML SÛRESİ

B İ S M İ L L A H İ R R A H M A N İ R R A H İ M

Neml suresi peygamberlerdeki dünyevî tecelliyatı anlatmaktadır. Allah, peygamberleri ile kendisini anlatırken dünya tatbikatını da anlatıyor. Allah'ın sıfati tatbikatının manaları ve özü ifade edilmiştir. Bunlar yaratılışı ifade eder.

Bu anlatımlardaki mana dünyevî tecelliyatın da Allah'a ait olduğunun anlaşılmasıdır. Bu durumda her varlığın kendisindeki tatbikatın Allah'tan olduğunun idrakine varması lazımdır. Gerçek fail Allah'tır.

HÜVE her varlıkta arzu buyurduğu makam, şekil ve surette görüldüğünü açıklayan bir hususiyet taşır.

"Ve muhakkak ki Kur'an sana alîm ve hakîmin ledün'ünden ilkâ edilmektedir"

(6)

Ledün: Allah'ın Peygamberi ile verdiği hususi ilimdir. Âdem'in yaratılması ile Allah'ın insan varlığında hususi bir arzusunun olduğu muhakkaktır. İnsanın diğer varlıklara göre faik olması lazımdır. Bu da ilm-i ilâhî ile mümkündür. Onu peygamberleri ve velileri ile öğretmiştir.

Melekler Allah ilmine secde ettiler. İlim verilmeyen beşer kalmıştır. Âdemlik ilimle belli oldu ki, o da ledün ilmidir. İnsanın faikiyeti ledün ilmi iledir. Mürşid noktası ledün noktasıdır. Derviş ledün ile hakikate ulaşabilir. İşte bu nokta '**sultan**' noktasıdır. Sultan ile gökler açılır, mana alemine dahil olunur; aksi halde madde olarak kalınır.

HZ. MUSA

"Ey Musa, muhakkak ki 'HU', Ben el Aziz, el Hakîm Allah'ım." (9)

HZ.Musa'ya inen ilhamda her tatbikatın Allah'ın kendisine ait olduğu beyan edilmektedir.

HZ. Musa zamanında, maddeye tanrılık verilen bir ortamda bu ilham enteresandır. HU zamirinin ve Allah isminin birlikte ifadesi ile ruh ve cisim tatbikatının Allah'ın zatına ait isimler ile anlatılmasına dikkat edilmelidir. Yani '**lâ mevcude illâ hû**'nun bir anlatımıdır.

HZ. DAVUD VE HZ. SÜLEYMAN

"Ve Süleyman Davud'a varis oldu. Ve "Ey Nas bize kuşların nutku öğretildi ve her şeyden bahşolundu. Şüphesiz ki bu; HÜVE apaçık bir lütuftur." dedi." (16)

"Herşeyi insana musahhar kıldık" beyanı vardır. Allah'ın her şeyi insana müsahhar kılması ile insan en ileri varlıktır. Böylece onların ilmini de insana lütfetmiş oldu. Bu bir tatbikatı gösteriyor. Fakat insan bütün bu rahmetin idraki içinde midir? Bugün de Allah'ın, insan eliyle icat ettiği birçok imkânları lütfettiği âşikâr iken, insanın itiraz ve isyanlarını hoş görmek mümkün değildir.

Hz. Süleyman'ın emrine cinler, kuşlar ve pek çok varlıklar verilmiştir. İnsan varlığı meleklerden ve cinlerden efdal yaratılmıştır. Allah insana efdaliyet lütfetmiştir.

Peygamberimizden evvel ise cinlerden bir müdahale olabiliyordu. Ancak peygamberimiz ile insan varlığı çok büyük bir merhale kazanmıştır. İnsan medeniyetinde peygamberler büyük aşamaların sahipleridir.

Hz. Süleyman'ın Hz. Davud'a vâris olması, peygamberin bir peygamberde, velinin bir velide yetişmesini gösteriyor. Mürşiddeki hususiyetlerden de evlâdına lütfediliyor.

"Ve Süleyman'a cinden ve insten ve kuşlardan HU'nun orduları haşrolunmuştu. (düzenli olarak) sevk ediliyordu. (17)

"Ta ki karınca vadisine geldiklerinde, bir karınca 'Ey karıncalar, dedi, mes-

kenlerinize girin ki bilincinde olmadan Süleyman ve HU'nun orduları sizi kırmassın" (18)

"Onun sözüne gülerek tebessüm etti ve "Rabbim beni benim üzerime ve ebeveynim üzerine nimetlendirdiğin nimete şükretmeye ve senin 'HU'dan razı olacağın salih amel işlemeye teşvik eyle. Ve rahmetinle beni salih kullarının içine dâhil eyle," dedi." (19)

Bütün varlıkların Zamanın İnsanı'na tâbiyetini ve O'ndaki ilhamın emrinde olduğunu gösteriyor.

Hz. Süleyman duasında; **“Beni salih amel işlemeye teşvik et,”** diyor. Bütün bu varlıklara hükmettiği halde **“Salih bir kul”** olmayı tercih ediyor. Çünkü kendindeki kudretin âriyet olarak verildiğini biliyor. Ve **“bütün bu kudreti senin nizamının içinde kullanmayı bana ilham et,”** diyerek niyaz ediyor.

Bütün varlıklar insan varlığının bilincindedir. Çünkü bütün varlıklar İnsana nazire olarak yaratılmışlardır. İnsandaki her duygunun her hasletin yansıması olan hayvan cinsleri vardır. İnsan her şeyden gıdalanır. Ancak her varlığın üstünde olarak insanda **“ruhî hasletler”** vardır.

Bütün varlıklar İnsanı tanırken insanın kendi yaratıcısını tanımaması çok acı bir durumdur.

Bugün Allah maneviyat konusundaki hususları daha ileri lütfetmektedir. Bu, Hatmül Velâyet'in vazifelerindedir.

HZ. SÜLEYMAN VE BELKIS

Yemen yöresinde bir kadının yönetiminde **Sebe'** toplumu vardır. Melike Belkıs'ın yönettiği bu toplumun güneşe taptığını öğrenen Süleyman Peygamber bu yöreye tevhid akidesini ulaştırmak ister. Ancak medeniyetinin üstünlüğünü ona göstererek iman ve hidayetine vesile olur. Burada iman ehlinin, küfür ehlinen daha üstün ilim ve teknolojilere sahip olması gerektiğine bir işaret vardır. Süleyman Peygamberin askeri güç kullanmadan ilim üstünlüğünü öne sürmesi, rahmetini gösterir. Özellikle billurdan köşkün inşası, kristal kaplama havuzların yapılması ve Belkıs'ın kendi tahtının da hazır bulunduğu bir salonda Belkıs'ın kabul edilmesi hak dinin bâtil karşısındaki üstünlüğünün açıkça görülmesi üzerine Belkıs Allah'a iman etmiş ve Hz. Süleyman'a tâbi olmuştur.

Konu ile ilgili olarak HÜVE'yi işaret eden ayetler:

"Allahtır... Arşı Azîm'in Rabbi 'HÜVE'den başka ilâh yoktur." (26)

"(Hz.Süleyman Hüdhd küşuna) Bu kitabımı götür ve HU'yu onlara ilkâ eyle, sonra onlardan uzaklaş da bak, neye başvuracaklar?" (28)

"(Melike) "Ey ileri gelenler, dedi, bana bir kitab-ı kerim ilkâ edildi" (29)

Zamanın İnsanına bütün varlıkların tabiyyeti vardır. Hz.Süleyman kıssasında Zamanın İnsanı'na bütün varlıkların itaat ettiği beyan edilir. Allah'ın arzusu o insandaki kalbî tatbikat ile âlemlere yayılmaktadır.

Risalet noktası Arş-ı Azîm'dir. Onun Rabbi HÜVE'dir. Bütün varlıkların tâbi olduğu Allah ismidir. Allah ismi HÜVE'nin ismidir. Velâyet HÜVE'ye tâbidir. Velâyete "Allah kimdir" diye sorulsa HÜVE'dir cevabı verilir.

Hz. Süleyman onlara risalet makamı olarak teklif yapmıştır. HU noktası ile işaret edilen risalet noktasıdır. Allah'ın, peygamberinin davetini HU olarak değerlendirdiği görülmektedir. Burada, bütün varlıklardan tenzih ederek HÜVE'yi düşünmek lâzımdır.

Hz. Süleyman Belkıs'ı ve kavmini HÜVE'ye davet etmektedir. HÜVE'ye iman edenler müminlerdir.

Hiçbir uyarıcı gelmese de insan kendindeki tapma duygusundan dolayı tanrı olarak mücerret bir kudret arıyor. Güneşe tapan güneş tanrı olduğu için değil tanrının kudretini izhar eden nokta olduğu için tapıyor. Esasta o toplumun durumu tanrıyı inkar değildir, ama ilâhî ilimde Allah'ın nizamına uymayan isabet kaydetmiyor. Ama bir peygamber geldikten sonra durum değişir. Allah o kavme bir peygamber irsal eylese yanlıştta ısrar makbul olmaz.

Hz.Âdem gelmeden evvel melekler Allah'a tapıyorlardı ama hakikat-i ilâhîyeye vakıf olamamışlardı. Yani değerlendirmede eksiktiler. Âdem gelince Âdem iman noktası oldu, itiraz edenler zarar gördü. Onun için "**Zamanın İnsanı**" fikriyatına teslimiyet göstermek gerekir. Zamanın İnsanı kendini açarsa O'na iman gerekir.

"Allah uyarıcı yollamadan helak etmez," buyrulur. Her zaman içinde peygamberler ve veliler uyarıcılar olmuşlardır. Bunun dışındaki fikirler insanların kendi icatlarıdır.

"Muhakkak ki 'HU' Süleymandandır. Ve muhakkak ki 'HU' 'Bismillâhirrahmanirrahim'dir." (30)

Bu ifade kudret-i ilâhîyenin tecellisini gösterir. Me-like'den zuhur eden bu anlatım çok enteresandır. Besmenin (ba) noktası Zamanın İnsanı işaret eder. Kudret-i ilâhîyenin tecelli noktasını gösterir.

HZ. LUT

"Artık 'HU'yu ve HU'nun ehlini, HU'nun kadını haricinde, necata erdirdik. O (kadını) geride kalanlardan takdir eyledik" (57)

Allah Hz. Lut'un hanımını zevce olarak kabul etmiyor. **'Onun kadını'** buyuruyor. Halbuki Âdem kıssasında **"sen ve zevcen"** buyrulmuştur.

"Elhamdülillah. Selâm olsun seçmiş (buyurduğu) HU'nun kullarına Allah mı hayırlıdır yoksa şirk koştukları mı?" de" (59)

HU'nun seçtiği kullar HU'nun kabul ettiği gönüllerdir. Allah'ın tercih ettiği nokta önemlidir. O halde Allah'a iltica etmelidir. Ebeveyni, **"Ya Rabbi Sen çocuklarıma hayırlar ihsan eyle"** diye dua etmelidir. Çocuklar kendi tercihlerine bırakılmamalı, Allah'a iltica edilmelidir. **Çocuk ilk insan gibidir. Ona yol gösterecek bir Âdem lâzımdır.**

"(Onlar mı hayırlı) yoksa semavatı ve arzı yaratan, semadan size su indiren mi? Çünkü biz HU ile bir ağacını bile bitirmeye gücünüzün yetmediği gözler

gönüller açan bahçeler bitirmişizdir. Allah ile beraber (başka) bir ilâh mı var! Bilâkis onlar zulmeden bir kavimdir." (60)

"Yoksa HU' ya dua ettiğinde sıkıntıya düşene icabet eden ve kötülüğü gideren ve sizleri 'Arz'ın halifeleri kılan mı? Allah ile beraber (başka) bir ilah mı var? Ne kadar az tezekkür ediyorsunuz..." (62)

İnsan Arz'a 'halife' olarak tayin oldu. O halde esas varlık arz değildir. Bütün varlıklar, duygular, hisler aslında HÜVE'nin tatbikatını göstermektedir. **Esas olan HÜVE'nin arzdaki temsilcisidir.** Bu sır her kulda makamına göre mevcuttur.

"Yoksa karanın ve denizin zulümatı içinde size hidayet eden ve HU'nun rahmetinin öncesinde rüzgârları müjdeciler olarak irsal eyleyen mi? Allah ile beraber (başka) bir ilâh mı var? Allah onların koştukları ortaklardan çok yücedir. (müteâlidir)" (63)

"(Onlar mı hayırlı) Yoksa yaratmayı başlatan sonra HU'yu iade edecek olan

(mı?) ve 'es Sema'dan ve 'el Arz'dan sizleri rızıklandıran (mı?) Allah ile beraber (başka) bir ilâh mı var? "Eğer doğrular iseniz bana burhanınızı getirin," de" (64)

HÜVE ilâhi rahmeti ile nice gönüller lütfetti. Onlarla ilâhi ilim ve bilgi verdi. İnsan bunları tezekkür etmiyor, o anki kısa vadeli dünyevi menfaat tarafını düşünüyor. Ancak tabiatın da dünyanın da HU'ya bağlı olduğu beyan ediliyor.

Hayatı başlatan HU'dur. Ancak "**nihayetin**" de velâyet noktasından yani HU'dan zuhur edeceği beyan ediliyor.

Maddi manevi rızıklandıran HÜVE'dir. Zamanın İnsanı'nın gönlünden insanlara manevi rızık dağıtmaktadır. İnsanı yetiştirecek olan yakınlık bulmuş olan gönüllerdir. Hz. Süreyya; "**Hakkı bulmadan elini verme, kulu yetiştirecek olan Allah'tır**" buyurmaktadır.

"Muhakkak ki bu Kur'an HU' hakkında ihtilâf ettiklerinin ekserisini benî İsrail'e kıssa eylemektedir." (76)

Yahudiler, Hz. Muhammed (s.a.v) bizden değil diye itiraz ediyorlar. Hz. İsa da içlerinden çıktığı halde itiraz ettiler. İnsanlar akraba ve hısımdırlar ancak "**din**" konusu açıldı mı birbirlerine küserler.

Hz. İsa'da "**Asfiya**" sırrı vardır. Hz. Musa'nın şeriatına tam uyuyor ve tatbikatını istiyor. Havariler de Asfiya sırrındandır. Peygamberlerin veya velilerin yolundan gidenlere, onlara tam uyanlara onun verasetine sahip olmak manasında "**Sırr-ı Asfiya**" denmiştir. Asfiya, bizzat peygamberin tam yolundan yürümek ve O'ndan işittiğini diğer insanlara tam intikal ettirmektir. Bu aynı zamanda bir '**Mürşid-i Kâmil-i Hakiki**'nin dervişi olarak işittiği her sözü hiçbir şey karıştırmadan başkalarına intikal ettirmektedir.

Hz. İsa, Hz. Musa'nın anlatımını yaptığı için sırr-ı Asfiya'dandır. Hz. Ali sırr-ı Asfiya'dandır. Hz. Yahya, Hz. İsa'yı tasdik etmekle bütün bu sırları da tasdik etmiş oldu.

"Ve muhakkak ki 'HU' elbette müminler için hidayet rehberi ve rahmettir." (77)

Gönül (HU) noktası müminler için hidayettir. Hidayet bulmak için bir HÜVE (HU) noktasına mülaki olmak ve yetişmek icap eder. Peygamber ve veliler insanları yetiştirmek için gönderilmiştir. Taliplerin de o gönül noktasını araması gerekir.

"Muhakkak ki Rabbin aralarında HU'nun hükmü ile kaza buyurur ve HÜVE 'el Aziz'dir, 'el Alîm'dir." (78)

Allah, görüdüğü gönül noktası ile hüküm veriyor. Yani Zamanın İnsanı ile hüküm veriyor. HÜVE, Hakın kendisidir, velâyetidir. HÜVE Zamanın İnsanı'ndan görünür.

"Ve Sur'a nefhedildiği gün artık semavatta olanlardan ve arzda olanlardan Allah'ın diledikleri hariç (müthiş) korkuya düşerler. Ve her biri boyun eğerek 'HU'ya gelmişlerdir." (87)

Hariç olanlar velâyet makamında olanlardır. Velâyet için; **"Allah'ın evliyasına korku yoktur, onlar mahzun olmayacaklardır"** (Yunus 62) ayeti nazil olmuştur.

"Ve dağları görür de onları cemadattır (donuk ve hareketsiz) sanırsın. Oysa onlar bulutların geçişi gibi geçerler. Her şeye itina eden (mükemmel yapan) Allah'ın sanatıdır. Muhakkak ki 'HU' fiillerinizden haberdardır." (88)

Tabiattaki bütün varlıkları dikkate alınca hepsinin birer sanat eseri olduğunu müşahede ediyoruz. İnsanın bütün hallerinden de Allah'ın haberdar olduğu beyan ediliyor. Bugün Allah'ın lütfetmiş olduğu teknoloji ile bu âyette belirtilen her şeyi fiiliyatla görmek mümkündür.

İnsanlar dünya yaşamını canlı-cansız diye değerlendirmektedirler. Allah HÜVE, her şeyin asliyeti olduğuna göre her şey canlı ve hareketlidir. Hatta görülen ve görülmeyenler de...

"Her şeye itina eden (mükemmel yapan) Allah'ın sanatıdır" ayeti herşeyi detaylandırmış, önem vermiş manasınadır. Maneviyat da aynı şekilde itina ister.

"Her kim hasene ile gelirse ondan daha hayırlısı HU'nundur. Ve onlar o gün korkudan emindirler." (89)

Her kim yaptığı amelin Allah'a ait olduğunun, Allah rızası için yaptığının idrakinde ise, o bir hasenedir (hayırdır). Bu idrak haseneyi HU'ya teslim etmektedir. Allah haseneye karşılık mükâfat ihsan ediyor.

"Muhakkak ki ben bu beldeyi hürmetli kılan Rabbe kulluk etmek ile emrolundum. Her şey HU'nundur. Ve Müslümanlardan olmakla emrolundum." (91)

Kalb-i mümin Beytullah sırrı sahibi Peygamberimiz, insan kalbini hürmetli ve emniyetli kılan Allah'a şükrederiyor. Ve her şeyin HU'ya ait olduğunu zikrederiyor. Her şeyin asliyeti olan HÜVE kabul edilmeden tam olarak din ve iman sahibi olunamaz.

Peygamberimizde daima kulluk neşesi vardır. Daima kulluğu ön planda tutmuştur. Hatmül Velâyet sırrının tecellisi olan gönülde de bu meşreb variddir.

"Elhamdülillah. Yakında HU'nun ayetlerini size gösterecek ve (onlara) arif olacaksınız,"de. Ve Rabbin amel edeceğinizden gâfil değildir." (93)

“**Âyetler**” Peygamberimizden sonra zuhur edecek velâyet gönülleridir. O gönüllere uyanlar da O'nun kaydında mevcuttur. O halde, **“Allah insana rahmet için kulun amel defterini kayıt altına alıyor ve onları âriflerden kılıyor.”** buyrulmaktadır.

KASAS SÛRESİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

"Musa'nın annesine: "HU noktasını emzir, şayet HU için korkacak olursan, bu durumda HU'yu suya bırak, korkma ve hüzne kapılma; çünkü HU'yu biz sana tekrar geri vereceğiz ve HU'yu peygamberlerden (mürsellerden) kılacağız" diye vahyettik." (7)

"Ve ergenliğe bülüğ edip (belli bir seviyeye gelince) 'HU'ya bir hüküm ve ilim verdik. Biz muhsinlere böyle karşılık veririz..." (14)

"(Hz.Musa)"Rabb'im, dedi, muhakkak ki ben nefsimi zulmettim, artık bana mağfiret eyle. HU'ya mağfiret etti. Muhakkak ki 'HÜVE' 'el Gafur'dur, 'er Rahîm'dir." (16)

"Oraya geldiğinde, o kutlu yerdeki vadinin sağ yanında (Vadi-il Eymen) olan bir ağaçtan: "Ey Musa, Âlemlerin Rabbi olan Allah benim;" diye seslenildi. (30)

"(Hz.Musa) Ve kardeşim Harun'u da... HÜVE lisan bakımından benden fasihtir. Beni tasdik eder bir yardımcı olmak üzere benimle beraber HU'ya da risalet ver. Muhakkak ki beni yalanlamalarından korkarım. (34)

"Ve Musa dedi ki, "Rabb'im kimin 'HU' indinden hidayet ile geldiğini ve (dünya) yurdunun akibetinin 'HU'ya ait olacağını daha iyi bilir. Muhakkak ki HU, zalimlere iflah etmez." (37)

İnsanı dünyevî yetişme tarzına göre değerlendiriyorlar. Hâlbuki maneviyattaki yetişme değişikdir. HU noktasını Allah kendi seçip kendi yetiştiriyor. Daha dünyaya gelmeden onun bir nasip ile geldiğini beyan buyuruyor. Ayet görünen gönül noktasının Allah tarafından nasıl yetiştirildiğini de gösteriyor. Bu hâl bütün risâlet noktalarına teşmil edilir.

Maneviyatta yetişip güzel bir noktaya geldikten sonra Hakkı bulmak vardır ki bu da maneviyatta yetişmenin tescili olmaktadır.

"Elâ inne evliyâallahi lâ hafün aleyhim ve lâ hüm yahzenûn" âyeti hükmünce Hu'nun görüldüğü gönül noktaları ilâhi kudret tarafından muhafaza edilir.

HU noktası Rabbine iltica edince HÜVE ona rahmet eder. **Vadi-il Eymen** insan kalbine işarettir. Gönül noktası kalbin ortasındadır. "**Nokta-i Sevda-i Süveyda**" adı verilmiştir. Evliya, Hakkı kalplerinde mürebbi bulmakla müstefid olmuşlardır.

Bu âyetlerde Hz.Musa'nın manevî yetişmesi ve bu yetişmedeki hususiyeti anlatılmaktadır.

Allah Hz.Musa'ya vazife veriyor, ancak lisanında bir tutukluk vardır. Hz.Musa Allah'ın rahmetini insanlara fasih bir şekilde ifade edemeyeceğinin endişesi içindedir. Hz.Musa Hz.Harun'u yardımcı istiyor. Böylece Hz. Harun'a peygamberlik veriliyor. Bu, Allah'ın rahmetini gösterir. O halde, herşey Zamanın İnsanı'nın yetkisindedir manası çıkar.

İlahi tertip icabı, Hz. Muhammed'den (s.a.v) sonra velâyet aşikâr olduğuna göre risalet makamını zamanın velisi deruhte etmiş olur. Yani velâyet zamanın velisine tâbi olmak ile mümkündür.

Mürşid'in; "**Bu benim evladım**" demesi teminatır. Hz.Harun olayı bu tertibe işaret etmektedir. O halde Mürşid'in evladını kabul etmesi önemlidir.

Nasıl ki Zamanın Sahibi olan Hz.Musa'nın arzusu ile Hz.Harun'a Peygamberlik verildi, bugün velâyet tatbi-

katta olduğuna göre Zamanın Sahibinin arzusu ile O'na tabi olanlara velâyet verilmektedir.

Kur'an'da; "**Biz HU'yu aranızdan seçtik,**" buyruluyor. Tabi ki Hz. Musa için de bu ayet geçerlidir. Allah bir insanı seçtikten sonra onu dünyevî olarak değil de uhrevî olarak görmek icap eder. Çünkü Allah o seçtiği insandaki hususiyetleri maneviyata göre değiştirir. Onu "**kendi programına**" göre yetiştirir. Bu vazife dünyevî çalışma ile elde edilecek bir konu değildir; Allah'ın seçip lütfetmesi ile mümkündür.

Allah'ın ağaçtan hitap etmesi maddi manevi her şeyin O'nun kudretinde olduğunu gösterir. Hz.Musa, Firavun ile çekişmesini düşünür yani dünyevî bir mücadeleyi düşünerek yeise düşer. O zaman Allah onu maddi tertiplerle de donatır.

"HU'noktasından önce kendilerine 'kitabı' bahsettiklerimiz, onlar da HU'ya iman ederler. Ve kendilerine tilâvet olunduğunda "HU'ya iman ettik. Muhakkak ki HU Rabbimizden 'Hak'tır. Muhakkak ki bizler zaten HU'dan önce de Müslümanlar idik," derler." (52-53)

Ayet bütün peygamber ve risâlet noktalarında olan tabikatın HÜVE'ye ait olduğunu gösteriyor. Bütün pey-

gamberlere inananlar hakikatte Allah dinine inanmış oluyorlar. O halde hepsi de Müslümandırlar. Peygamberimize inanmaları Allah dinini tamamlamak içindir. Çünkü O, dini tamamlamak için geldi. Ayette Allah dininden başka bir din olmadığı da ifade edilmiş olmaktadır.

Peygamberimiz; "**Ben güzel ahlâkı tamamlamak üzere gönderildim.**" buyurur. O zaman Peygamberimizin lütfettiği HÜVE hakikati idraki de geçmiş Peygamberleri HÜVE'den kabul ediyor demektir ki bu, Allah dinidir. HÜVE'yi idrak eden, bütün peygamberlerin HÜVE'den görüldüğünü kabul eder.

Peygamberliğin de velâyetin de hususiyeti açılmıştır. Buna istinaden geçmiş velâyet gönülleri zamanın sonunda zuhur edecek Hatem noktasındaki HÜVE açılımının idrakindedirler. Geçmiş peygamberler ve veliler bugünün velâyet kalplerinde HÜVE'yi tasdik etmektedirler.

"Muhakkak ki sen muhabbet duyduğuna hidayet edemezsin ve lâkin Allah dilediğine hidayet eder. Ve HÜVE hidayete erecekleri daha iyi bilir." (56)

Hidayet bulmanın Allah'ın arzusu ile mümkün olabileceği ifade edilmektedir. Allah ismi HÜVE'nin programını tatbik etmektedir. Mürşid'e tâbi olacak evlatlar da HÜVE'nin programına göre lütfedilir.

"Rabbin dilediğini yaratır ve seçer; onlar için seçim hakkı yoktur. Allah onların koştuıkları ortaklardan münezzehtir, yücedir. Rabbin gönüllerinin gizlediklerini ve açığa vurduklarını bilir. Ve 'HÜVE' Allah'tır. 'HÜVE'den başka ilah yoktur. HU'nundur hamd evvelde ve ahirde. Ve HU'nundur hüküm ve HU'ya rücu ettirilirsiniz." (68-69-70)

Allah'ın seçtiği gönle itiraz şirk koşturaktır. Yani Allah'ın seçtiğini beğenmemektir. Maneviyata dahil olunduktan sonra her olay maneviyatla ilgilidir. Velâyete itiraz peygambere itiraz demektir. Din görevlileri velâyetin yerine kendilerini koymak istiyorlar. Bu durum hakikat-ı ilâhiyeye uymamaktadır.

Kur'an'daki HÜVE, sîfata işaret eden bir kelime değildir. HÜVE, hiçbir sıfat ile kayıtlanmayan, ancak kudret-i zatiyye-i ilâhiyeyi yani Hakk'ın kendisini işaret eden bir lafızdır. HÜVE nedir? denirse, "**O kendini bildiği ve bildirdiği gibi**"dir.

Hz. Muhammed'in, (s.a.v) "**Ey Rabbim! Seni övmeye gücüm yetmiyor; Sen kendini övdüğün gibisin.**" ilticasında bu mânâ mevcuttur.

Hz. Süreyya ilâhî kudreti "**Şey**" kelimesi ile işaret buyurmuştur. HÜVE'yi Sırr-ı Hatmül Velâyet gönlü açacağı için Hz. Süreyya HÜVE yerine nezaket-i ilâhiye icabı "**Şey**" kelimesi ile işaret buyuruyor.

"**Lâ ilâhe illa HÛVE**" ibaresinde "**Lâ ilâhe**" kısmında mana-i hakikiye şöyledir; "**ilah diye de bir şey yoktur**".

İlah tapılan bir noktadır, bir hususiyettir. İlah diye ayrı bir varlık yok ki, tapılan ile kaim değil ki!

Rabbim buyurmaktadır: "**Sen de Ben de Ben-sin**". Yani 'HU'dan başka bir mevcut yoktur. Tapan da tapılan da kendisi olduktan sonra, kim kime tapıyor? Bu, "**Lâ mevcude illâ Hu**"nun bir anlatımıdır. Bizim bu varlığımız HÛVE'nin arzuyu ilâhisidir. Biz O'ndan zuhur eden arzunun tecellisiyiz. O halde varlıklar Allah'a göre değerlendirme yapmıyorlar, kendilerine göre değerlendirme yapıyorlar. Varlıklar kendi varlıklarının icabı olarak bu değerlendirmeleri yapıyorlar. O zaman tapan var, tapılan var. "*Tapılan tapmada bize muhtaçtır*" diyorlar. Hâlbuki O kendine tapılsa bile tapana muhtaç değildir.

Bir düşünce olsa insanda, o düşünceye muhtaç mıyız? Hayır. Çünkü düşünce bize aittir. Düşüncemiz bizden ayrı değildir ki... Düşünce var, bir de düşünen var değil ki. Biz sonra o düşünceyi reddediyoruz, başka bir şey düşünüyoruz.

"**Namazın Benden Bana, şükrün Benden Bana**" zuhur eden gönül noktalarının ilâhı kimdir? O noktaya gelen için her şey kendisinden kendisinedir.

Firavun; “**Ben sizin en büyük Rabbinizim**, dedi. “**Musa'nın ilahını bırakın bana tapın, çünkü benim tebam var**” dedi. Belki de tebası olmasaydı kendini tanrı olarak göremeyecekti.

HU'nundur hamd, evvelde ve âhirde; yani HU'nun Musavvir'inde tasavvur ettiği arzuyu ilâhinin tatbikatı âlemlerin yaratılmasıdır. Âhîret ise, o Musavvir'deki ilâhî arzunun meydana gelip belli olmasıdır. O tasavvurun oluşumunu ifade ediyor. Yani HÜVE arzu etti ve meydana getirdi anlamındadır. HÜVE'nin o arzusunun tatbikatını idrak etmek HÜVE'ye dönmek demektir. O zaman bu idrakte olanlar HÜVE'den görünenlerdir.

İnsanlar Allah ismini tanıyorlar, doğrudur. HÜVE Allah'tır. Allah ismi bütün varlıklardaki tatbikat ismidir.

Lâ mevcude illa HU; tatbikat ve dünya ile ilgili olarak ilâhi kudretin (HU) tatbikatı Allah ismi ile dir. Allah ismi, İsm-i Azam'dır. Yaratılmışların programının meydana gelmesindeki asliyyet ve arzu ise HÜVE'ye aittir. HÜVE tatbikatını arzu ettiği, hususiyetini lütfettiği gönül ile yapıyor. HÜVE'nin görüldüğü nokta bu tatbikatı icra ederken Allah isminin görüldüğü gönül noktasının arzusunda tatbikatı vardır.

Peygamberimiz bir icraatı arzu ettiğinde Allah ismi onu tatbikata koyuyor. Onun için Peygamberimiz; “**Beni**

gören Hakkı gördü" buyurdu. Çünkü icraat Hz. Muhammed (s.a.v) ile olmaktadır. İcra gönlü Hz. Muhammed'dir. (s.a.v) Ancak o programı HÜVE veriyor. O arzu o gönülde zuhur ediyor. Bu anlamda ikilik yoktur, tevhid vardır.

O halde her varlıkta "**Rab**" var. Bu o mana mıdır? Hayır! Burada "**makam**" söz konusudur. O makam "**Makam-ı Muhammedî**"dir. Ancak öyle de bir hususiyet var ki, "**lâ makam**" yani tamamen HÜVE'nin arzusunun tatbikatı olmaktadır.

HÜVE'de bütün velâyet arzuları birleşiyor. Hatmül Velâyet her velinin meşrebini rahmeti ile kabul etmekte ve gerçek vasıflarına iade etmektedir. Hatmül Velâyet geçmişte velilerin sohbetlerinde yanlış anlama olan noktaları düzeltir; zamanlar içindeki eksik nakiller yahut tercümelerdeki kusurlar olarak görmesini Hakk'tan niyaz eder. Allah'ın görünme zevki o zaman öyleydi. Hatmül Velâyet bütün peygamber ve velilere inen hususların bugünkü anlayış içinde mütalâa edilmesini niyaz eder ve onların bir hatası olmadığını ifade eder. Onlar HÜVE ne arzu etmişse öyle ifade etmişlerdir. Hatmül Velâyet'in hepsine yardım olur. Onun için geçmiş velâyet Allah'ın Hatmül Velâyet sırrından feyz almaktadır.

Bu konuşmalar geçmiş velâyetin hızında olarak "**demek ki böyle olması lâzımmış**" diyerek terakki etmektedirler.

"Her ümmetten bir şahit ayırıp çıkardık da: "Kesin-kanıt (burhan)ınızı getirin" buyurduk. Artık öğrenmiş oldular ki, hak gerçekten Allah'ındır. Ve düzüp uydurdıkları kendilerinden uzaklaşıp-kaybolmuşlardır." (75)

"İçinizden bir gönül (şahit) seçtik" buyruluyor. Hiçkimse Allah'ın nizamına itiraz edip *"yaşadığımız devrin şartları böyle icap ettirdi"* diyemez ve herkes gibi aynı şartlar o gönül için de variddir. Her topluluk içinden bir gönül noktası seçilmektedir. Her topluluk içinden Allah'ın seçtiği, şahit olarak ahirette görünecektir.

Şahitler peygamberler ve velilerdir. Şahit her konuda ilham sahibidir. Yani **"Tekellümü lisanil kidedem"**dir.

İnsanların çoğu için bu terakki âhirette verilmektedir, yani şahit olan **el İnsan** hakikatinin Hak olduğunu idrak ve uydurdıkları şeylerin kaybolması ancak ahirette anlaşılacaktır.

"Kim hasene (iyilik) ile gelirse ondan (daha) hayırlısı HU' ya aittir. Her kim de seyyie (fenalık) ile gelirse seyyiat (fenalık) yapanlar hep yaptıklarıyla cezalandırılırlar." (84)

Hayra karşılık HÜVE çok daha ileri bir rahmet ile karşılık lütfediyor. Fenalık ise ancak yapıldığı kadar ile karşılık bulacaktır. Bu "**Rahmeten ilil Âlemîn**"e işaretir.

İyilik ve fenalık ne demektir. İyilik için Hu'dandır, buyruluyor. Yani rahmet (iyilik) Hu'nun hususiyetini kabuldür. Allah'ı doğru bilen, iyilik yolunu tutar.

O'nun dûnunda olanlar için iyilik olmaz ancak fenalık olur. İnkârda olanlar hep merdud fikirler icat etmişlerdir.

"Ve Allah ile birlikte başka bir ilâha dua etme. HÜVE'den başka ilâh yoktur. HU'nun vechinden başka her şey helâk olur. Hüküm HU'nundur. Ve HU'ya rücu ettirilirsiniz." (88)

Hz. Muhammed'i (s.a.v) zikir HÜVE'yi zikirdir. Zamanın İnsanını zikir HÜVE'yi zikirdir. Buna mukabil Hakkı bulmamış birini zikir, Allah ile beraber başkasını zikretmek demektir ki kabul değildir.

Şahsen tanısak da tanımasak da Zamanın İnsanı'nı zikrediyoruz. O, HÜVE'nin görünmesidir. HÜVE'nin açıldığı noktadır. Burada şahsiyetin değil, onda tecelli etmiş olan HÜVE'nin zikredilmesi vardır.

‘Zikr-i Cemil’ güzel anlatımı ifade eder. HÜVE noktaları için kullanılan bir kelimedir. O Zamanın İnsanı’nı zikretmek güzeldir; Zamanın İnsanı’nı hedef alan sohbet güzeldir. O zaman HÜVE’yi zikretmiş oluruz.

İlâhi âlemde kudret-i ilâhîye HU'nun vechi ile görünecektir. Her Zamanın İnsanı’nın vechinden HÜVE görünecektir. Onun için Zamanın İnsanı’nı zikretmek mecburiyeti vardır. Çünkü O'nun vechi bâki kalmaktadır.

Hüküm, Zamanın İnsanı ile verilecektir. Ahirette de tatbikatın her zamanın gönül noktaları ile olacağına da işaret edilmektedir. Hüküm HU'nundur. Yani ahirette de hüküm verecek olan HÜVE'nin hükmünü icra edecek olan her zamanın gönül noktaları olan peygamberler ve velilerdir.

Hız. İsa'ya dua edenler onu Allah'ın dununda tanrı yerine koyarak bunu yapmaktadırlar. Allah'ın Hız. İsa'dan görüldüğü idraki içinde dua etmiyorlar. Burada örnek olarak Hız. İsa verilmiştir.

Evliyaya da dua eden onu Haktan ayırmıyorsa doğrudur. Ancak evliyai Haktan ayırarak iltica varsa o zaman Allah'ın dúnunda ilâh edinmek olur. Allah'ın o insandaki tecellisini düşünerek dua etmek gerekir.

Zamanın İnsanı’na iltica ederek dua etmek

doğrudur. Çünkü Zamanın İnsanı Allah'ın açıldığı noktadır. O'na iltica Allah'a râcidir, tevhidi bozmaz.

ANKEBÛT SÛRESİ

B İ S M İ L L A H İ R R A H M A N İ R R A H İ M

"Her kim Allah'a kavuşmayı (Lika) arzu ederse elbette Allah'ın tayin ettiği ecel, muhakkak gelecektir ve HÜVE işitici, bilicidir." (5)

Kulun Allah'ı bulma talebini HÜVE işitici ve bilicidir. Yani o talep makbul tutulmuştur.

Hakkı bulmak bir nasip ve takdir meselesidir. Kimi hayatta iken Hakkı bulur, kimi göçerken Hakkı bulur. Kimi için de âhirette mümkün olur. Ancak bu talebi Hakk kulundan yaptı ise Allah ona lütfedecek demektir.

Allah yakınlığı isteyen kimse el tuttuğu zaman MÜRŞİD (HÜVE) onu (yakınlık isteyenini) işitici ve bilici oluyor. O halde Hakkı bulmuş olan HÜVE noktasının ikrarı geçerli olmaktadır. Hakkı bulma Hakkın o gönüldeki arzusu ile ilgilidir. En iyi zamanlama O'na aittir, takdir O'na bağlıdır.

Mehmed Ali Bey Hazretleri; **"Benim evlatlarım Arasat'a uğramaz,"** buyururdu. Çünkü onlar HÜVE'yi tasdik etmiş ve hakikatı görmüşlerdir.

"Andolsun ki biz Nuh'u kendi kavmine gönderdik de bin yıldan elli yıl eksik bir süre (950 sene) onların arasında kaldı. Sonunda onlar zulümlerini sürdürürken tufan kendilerini yakalayiverdi. Fakat biz HU'yu ve gemidekileri kurtardık ve bunu âlemlere bir ayet yaptık." (14-15]

Nasip ve takdir olmadıkça 950 sene de anlatılsa inkârcılar ıslâh olmuyorlar. İlahi nizamdır ki, Allah insanlara zulmü sevmez, bilakis cezalandırır. Çünkü insanlara zulüm yapanın kendisi de bir insandır. İlahi nizamı inkâr, insanın kendisine zulmetmesidir. Allah adalet ve hayrı mükafatlandırır.

Allahımız, Nuh Peygambere (HU noktasına) iman edenleri selâmete çıkardığını buyurmaktadır. Kur'an bu nizamın "**alemlerde**" geçerli olduğunu beyan etmektedir.

"İbrahim'i de (gönderdik).O kavmine şöyle demişti: Allah'a kulluk ediniz. HU'ya takva ediniz. Eğer bilmiş olsanız bu sizin için daha hayırlıdır. Siz, Allah'ı bırakıp da (bir takım) evsâna (putlara) tapıyorsunuz ve yalan uyduruyorsunuz haberiniz olsun ki sizin Allah'ın dununda taptıklarınız sizin için bir rızka malik olamazlar, onun için er-Rızkı Allah

yanında arayın ve HU'ya kulluk edip HU'ya şükreleyin, hep döndürölüp HU'ya götürüleceksiniz. Kavminin (İbrahim'e) cevabı ise: "HU'yu öldürün, yahut HU'yu yakın!" demelerinden ibaret oldu. Ama Allah HU'yu nardan (ateşten) kurtardı. Doğrusu bunda, iman eden bir kavim için ayetler vardır."

"Bunun üzerine Lût, HU'ya iman etti ve (Lut) dedi ki: "Gerçekten ben, Rabbime hicret edeceğim. Çünkü şüphesiz HÜVE'dir el-Aziz ve el-Hakim HU'ya (İbrahim'e) İshak ve Ya'kub'u bağışladık. Peygamberliği ve el-Kitabı, HU'nun soyundan gelenlere verdik. HU'ya dünyada ecrini verdik. Şüphesiz HU, ahirette de sâlihlerdendir. (16-17-24-26-27)

İnsan varlığı psikolojik olarak başka bir insana tâbi olmak istemiyor. Put denilen, insanların kendilerinin uydurdukları arzular ve hayaller olarak yine insanların karşısına çıkmaktadır.

İnsanların icat ettikleri putlar birbirine benzemiyor. Kâbe'de 360 put vardı. Putlar insanların arzu ve emellerini remzediyor.

Allah'ın dununda demek varlıklara bir kudret atfet-

mek düşüncesidir. Putlar insanın maddeye ilahlık vermesinden kaynaklanmaktadır. Put icadı bugün de vardır; aynı mekir bugün de takip etmektedir. Her zamanın da put anlayışı vardır. Bu, esasta Allah'ın tevhidine itirazdır, çünkü Allah'ın dununda kalmaktadır.

Bütün bu ayetler, nübüvvetin ve velâyetin HÜVE'den görüldüğünü anlatmaktadır. Allah bildirdiği için HÜVE noktasına takva edilir.

Gerçek rızık manevidir, insan ruhunun gelişmesi için maneviyatı düşünmesi lazımdır. Maneviyat ile ruhen terakki vardır.

HÜVE noktasına uyarak maneviyatta terakki ediliyor. Peygamberlerde ve velilerde HÜVE tecellisini görmekteyiz. İltica ve teveccüh, görünen gönül noktasıdır ki o gönül HÜVE'den görünmektedir.

Peygamberimiz; **“Allah’a kulluk edin bana (HÜVE’ye) uyun”** buyurmuşlardır.

Allahımız HÜVE'nin sadece ve sadece kendisinin takdiri olan gönüllerde izhar-ı zamir eylediğini bildirmiştir. Onun dışında, manevi olduğunu iddia edenlerin kabul edilmediği bildirilmektedir.

"Dilediğine azâb eder, dilediğine de rahmet. Ve hep HU'ya kalbolunacaksınız. Siz arzda da, semada da (Allah'ı) aciz bırakamazsınız. Sizin Allah'ın dûnunda veliniz yoktur; yardım edeniniz de yoktur. Allah'ın âyetlerini ve HU' ya kavuşmayı (HU'nun likasını) inkâr edenler, işte onlar benim rahmetimden ümitlerini kesmişlerdir Ve onlar için acıklı bir azap vardır. (21-22-23)

HU noktası ile beraber olanlar için onun rahmetinden nasibedar olmak vardır. Allah'ın tatbikatına müdahale etmek ise elbette mümkün değildir.

Peygamberleri ve velâyeti inkâr edenler **Likaullahı** (Allah'a kavuşmayı) da inkâr etmiş oluyorlar. Allah'ın rahmeti Allah'ın velâyetidir.

"Arzda olanı" görüldüğü gönül noktası olarak düşünmek lazımdır. Rahmet ve azab ise Allah'ın takdirine kalmış bir konudur. Netice Hu'ya dönüştür.

Allah'tan yardım isteyen için açıldığı gönül noktasına iltica etmek gerekir. **"Lika"** Allah yakınlığıdır, yani velâyettir. Velâyeti inkâr edenler rahmetten mahrum kalmışlardır. Allah'ın her varlığa rahmeti vardır. Ancak velâyeti inkar edenlerin hali Kur'an'da **"ümitsizler"** olarak beyan edilmektedir.

"Medyen'e de kardeşleri Şuayb'ı gönderdik ve Şuayb: Ey kavmim! Allah'a kulluk edin, ahiret gününe umut bağlayın, yer-yüzünde bozgunculuk yaparak karışıklık çıkarmayın! dedi. Fakat HU'yu tekzip ettiler. Derken, kendilerini bir sarsıntı yakalayiverdi ve yurtlarında diz üstü çöke kaldılar." (36-37)

Allah'ın, kendi içlerinden Şuayb ile gönderdiği ika-za karşılık, kavmi HU'yu tekzip edince ilâhî cezaya maruz kaldılar.

Hiçbir haklı sebep yokken HU'ya itiraz, cehaleti gösterir. HU'nun insanlara teklif ettiği ilme itiraz Allah'ın nizamına itirazdır. O zaman itiraz edenler bozguncu duruma düşerler. Peygambere olan itiraz HÜVE'ye itiraz sayılmaktadır. Manevi yolda da bu tatbikatlar variddir. Mürşid'e olan itirazlar da kabul edilmemektedir.

Peygamberlerin ve velilerin sözleri kendi zamanlarına asla uyuşmazlık göstermezler. İnsanlar kendi menfaatlerine uymadıkları için peygamberlere ve velilere itiraz etmişlerdir. HÜVE'den görünen peygamberler ve veliler halktan hiç bir ücret talep etmezler.

Yasin sûresinde; **"Uyun sizden hiçbir ücret istemeyen o zatlara ki, onlar hidayete ermişlerdir."** (36/21) buyrulmaktadır.

"Allah, HU'nun dununda hangi şeye tapmakta olduklarını şüphesiz bilmektedir. HÜVE'dir el-Aziz el-Hakim" (42)

"İşte bu misaller var ya, Biz onları insanlar için getiriyoruz; fakat onlara ilim sahiplerinden başkasının aklı ermez." (43)

"(Hiç şüphesiz) HÜVE, kendilerine ilim verilenlerin gönüllerinde (sudurlarında) apaçık olan ayetlerdir. Zulmetmekte olanlardan başkası, bizim ayetlerimizi inkâr etmez." (49)

İnsanların HU'nun dúnundakine tapmakta olmalarının maksadı nedir? İnsan el tutmak istemiyor ve kendine göre bir takım nedenler icat ediyor. El-Aziz ve El-Hakim noktası HÜVE'nin açıldığı gönül noktasıdır. Zamanın İnsanı'dır.

'**El-İnsan**'ı inkar neyi değiştirebilir ki? Hüküm veren velâyet HÜVE'dir, yani Zamanın İnsanı'dır.

Kur'an-ı Kerim'deki misaller ancak maneviyatta olanlar için bir delil teşkil ediyor. Maneviyatın dışında olanlar Allah'ın Kur'an-ı Kerim'de va'zettiği misalleri idrak etmek istemiyorlar bile.

Peygamberlerin ve velilerin gönüllerinde zuhur eden ilâhî ilim ve bilgi HÜVE'dendir. Zalim olanlar ise Allah'ın ayetlerini yani nübüvvet ve velâyet noktalarını inkar edenlerdir.

"Dediler ki: "HU noktasına Rabbinden ayetler (mucizeler) indirilse ya? De ki: "Ayetler yalnızca Allah'ın katındadır. Ben ise, ancak apaçık bir uyarıcıyım." Kendilerine okunan el-Kitab'ı sana indirmiş olmamız onlara yetmiyor mu? Bunda, inanan topluluk için rahmet ve ibret (zikir) vardır." (50-51)

Hiç bir şeyden haberi olmayanlar, HU noktasının nasıl olması gerektiğinin tarifini yapıyor. Onlar yalanlamayı ve inkârı bir ilim olarak değerlendiriyorlar.

HU'daki tatbikat apaçıktır ve bu tamamen Allah katından lütfedilen bir hususiyettir. HU'ya akıl vermeye kalkanlara, her şeye rağmen Allah rahmeti icabı olarak El-Kitab'ı gönderiyor. Bu, insanlara yetmez mi?

Peygamberler mucize gösterse de nasibi olmayanlar inkar edecektir. Bu, maneviyatta da vardır. Bir Mürşid'e gelen, her türlü kerameti görse de maneviyatta nasibi yoksa kerametler o kişiye bir şey vermiyor.

Müminler için, Allah'ın onlara göndermiş olduğu gönül noktası bir zikirdir.

Dünyaya gelmek Hakkı bilmek içindir; ilâhî ikaz Allah'tandır. Zamanın velâyet gönlü bu ilâhî hakikati, Rabbin bu programını hatırlatır ve O'na uymaları için ikaz eder.

RÛM SÛRESİ

BİSMİLLAHİRRAHMANİRRAHİM

"Hamd HU'nundur; semavatta da, arzda da, günün sonunda da (Hatmül Velâyet'e işaret olsa gerekir) ve öğleye erdiğiniz vakit de (Hatmün Nübüvvet'e işaret olsa gerekir)" (18)

Zâtîyetin ve velâyetin hitamı akşam ile temsil olunuyor. Günün öğlen zamanı zâtîyetin en parlak zamanıdır. Hatmün Nübüvvet'e işaret edilmiştir. Allah'ı en yüksek seviyede idrak noktasına geldiği zaman Hz.Muhammed (s.a.v) zamanı olup öğlen güneşi ile temsil olunmuştur ki, güneş zatiyyeti işaret eder.

Hatmül Velâyet, silsile-i Kadiriyyede onsekizinci gönülde açılmış hakikat-i ilâhîye olsa gerekir. Onsekiz bin aleme de işarettir. Rum sûresi ile bu hususiyetlerin (eski dilde) Diyar-ı Rum'da zuhur edecek bir gönülde tecelli edeceğine işaret edilmiş olsa gerekir.

En yüksek nokta ile HÜVE sırrına işaret edilmiştir. Zeval vakti HÜVE'ye işarettir. Güneşin tam tepe noktasında namaz kılınmaz. O noktada tapan-tapılan hepsi kendisidir manası da vardır.

**"Yine HU'nun âyetlerindedir: Semava-
tın ve arzın HU'nun emriyle (ayakta)
durması. Sonra sizi davet ettiğinde der-
hal arzdan huruç edersiniz." (25)**

Hu'nun ayetleri veliler ve peygamberlerdir. Yerler ve gökler, Hu noktasının varlığı ile kaimdir. Yani Hu noktası varsa alemler vardır. İlahi nizam Hu'nun tatbikatı ile yürüyor. Bugün HÜVE arzuyu ilâhîyesini Hatmül Velâyet ile belirtiyor.

Hu noktasının olmaması ise emir noktasının olmaması olur ki alemler herc-ü merc olur.

Âlemlerde her tatbikat, Zamanın İnsanı ve gönül noktası olan Hu noktasının gönlünde zuhur eden Hatmül Velâyet arzusu iledir. Sur-u İsrafil'e de talimatın Hu noktası ile verileceği muhtelif ayetlerde işaret buyrulmuştur.

İnsan varlığı Allah'ın bir enerjisidir, bir görünmesidir. Onun için insanda '**Ferdiy**' sırrı vardır. Davet günü Allah'ın bir rahmetidir. '**Feridürrahman**' hangi ferde rahmet etmişse, o ferd olarak ebedi kalır. Kime vermişse, o ferd olarak kalamaz. Zaten enerjinin asliyyeti kendisidir.

Ayette, "**Son günde**" Hu'yu tasdik edenleri kendine davet edeceğine işaret edilmiştir, Hu'yu tasdik etme-

yenler ise umumi nizam icabı Allah ismine hesap vereceklerdir.

"Semavatta ve arzda kim varsa hepsi HU'nundur. Hepsi HU'ya divan durmaktadırlar (itaatkârdırlar) (26)

İlahi kudretin temsili (noktası) olduğu için bütün varlıklar Hu noktasına saygı duyarlar.

Bu ayet âlemlerdeki tatbikatın HÜVE'nin kendinden kendine olduğuna işaret ediyor.

"Yaratmayı başlatan, sonra onu iade edecek olan HÜVE'dir; bu HÜVE'ye pek kolaydır. Semavatta ve arzda en yüce misal HU'nundur. HÜVE, Aziz ve Hakim olandır." (27)

Yaratmayı başlatan HÜVE, Musavvir'inde arzu buyurmuştur. Yaratmayı iade edecek olan, HÜVE'nin görüldüğü nokta olacaktır.

HÜVE'nin görüldüğü nokta HÜVE'yi anlatıyorsa, HÜVE'nin görüldüğü noktada Hatmül Velâyet sırrı açılmış ve tamama ermişse -yani son velide, HÜVE'nin görüldüğü noktada, Hatmül Velâyet meşrebi vardır-bütün bunları yeni bir hususiyeti değerlendirmek yani "**İnkılab-ı Kebir**" olarak görmek lazımdır.

El-İnsan noktası en yüce misaldir. O, HÜVE'nin görüldüğü noktadır ve o gönülden her güzellik yayılmaktadır.

Hatmü'l Velâyet noktası '**El-Aziz**', '**El-Hakim**' sıfatları ile Zamanın İnsanı noktasını tarif etmektedir.

"Vechini ed-dine hanîf olarak kaim eyle: Allah fitratına (yaratılışına) ki insanları onun üzerine yaratmıştır, Allah'ın halketmesine bedel bulunmaz (Allah'ın halk etmesinde değişme olmaz), işte geçerli din (budur), velâkin insanların ekserisi bilmezler." (30)

Vechini Allah dinine tevhid olarak kaim eylemek, Lâ mevcude illâ Hû'yu düstur alarak Allah'a inanmaktır.

Haniflik sıfatlara takılmamak, zata bakmaktır. Hz. İbrahim'in kabulünde HÜVE'ye işaret vardır. Hz. İbrahim diğer peygamberlere de örnek gösterilmiştir.

Allah, insanları '**Hanif**' fikriyatına uygun olarak yaratmıştır. **"Her çocuk fitrat üzere doğar"** (Ebu Dâvud)" hadisi vardır.

Hanif ifadesi Hz.İbrahim'in inanış şeklini de işaret etmiş olur. Allah'ın programı bellidir, bunda bir değişme olmaz. Bu programın ismi '**Deryayı Nuru Muhammed**'

dir. Bu isme bağlı olarak, âlemler yaratıldı. HÛVE'nin göründüğü aslı ruh Hz.Muhammed'dir. (s.a.v)

“Allah'a hesap vereceksiniz ve HÛVE'ye döndürüleceksiniz” buyrulmuştur. Bunda değişiklik olmaz. Allah'ın geçerli dini budur. Yani **'Din-i Kayyum'**dur; **"Bir"** dindir.

"HU'ya inâbe ediniz (bağlanınız) HU'ya takva ediniz, namazı kılınız; müşriklerden olmayınız." (31)

Bu da dinin tarifini içine alan bir ayettir. Hu'ya inâbe ediniz, yani Mürşid eli tutunuz. Allah'ın vazifelendirdiği bir **'Hu'** noktasına mülaki olunuz buyruluyor.

‘Şirk koşmayınız’ emrinde **‘Hu'ya karşı bir başka noktayı Hu gibi kabul etmeyiniz’** manası vardır. Günümüzdeki müzik ilâhı, idol vb. kelimeler gibi...

"İnsanlara bir zarar dokunduğu zaman, HU'ya inabe edenler (bağlananlar) olarak, Rablerine dua ederler, Sonra HU noktasından bir rahmet ile onları deneyince hemencecik onlardan bir grup Rablerine şirk koşarlar. Kendilerine (nimet olarak) verdiklerimize küfran etsinler diye (yaparlar). Öyleyse metala-

nıp-yararlanın (bakalım), artık yakında bileceksiniz. Yoksa biz onlara bir sultan indirmişiz de HU'ya ortak koşmalarını HÜVE mi söylüyor?" (33-34-35)

Din ve maneviyatın tatbikatlarını anlatan ayetlerdir. Dinlerini ayıranlar kendi hiziblerini doğru kabul edip inanmaktadırlar. Ancak bütün peygamberler bir olan Allah dinini bildirmişlerdir. Allah'ın peygamberlerine uymayan kişiler zaten dinsizdir. O zümre ile oturup din hakkında konuşmak ne mana ifade eder?

Manevi yolda olan bazı insanlarda bu görülmektedir. Başlarına bir dert geldiğinde Mürşid'e (Hu noktasına) koşanlar Mürşid'in duası ve himmeti ile bir rahmet bulurlar. Ama sonra Mürşid'e yüz çevirirler de, o rahmeti ve nimeti kendilerinden bilirler. Hu noktasına (risalet makamına) itiraz eden ise dinden çıkmış olur ama farkına varmaz.